

Legendáink, mítoszaink és szent írataink olyan fantasztikus eszközökről és fegyverekről adnak leírást, amelyek bámulatba ejtették az embereket. Kardok, pajzsok, kesztyűk vagy lándzsák olyan mágikus erővel bírtak, ami a 21. századi technológia nyomába is érhetne, ha a valóságban is léteztek volna e tárgyak. Vagy lehet, hogy tényleg így volt, és ezekben a leírásokban az emberek valós tapasztalatait olvashatjuk?

Atombombák az ősi Indiában?

1945-ben dobták le az atombombát Hiroshima és Nagaszaki városára, amely addig soha nem látott pusztítást okozott. Több mint 200 000 ember hunyt el,

és nem véletlenül. A hinduk szent könyve, ami a védikus irodalom egyik alapműve, ezt írja: „*Én lettem a halál, a világok pusztítója.*” A *Bhagavad-gíta* Oppenheimer egyik kedvenc olvasmánya volt, és többször is idézett belőle. A gombafelhő láttán még ezeket is hozzátette: „*Mintha az égen egyszerre ezer Nap tűnne fel.*” Nagyon úgy tűnik, hogy a tudós rájött arra, hogy a múltban már megtörtént az az esemény, amelynek 21. századi megismétlődéséhez ő is hozzájárult. Az indiai iratok ugyanis sokszor megemlékeznek az istenek háborúiról és pusztító fegyvereiről. Ezek az istenségek hol az égben harcoltak egymással, hol pedig a földön, és a tehetetlen lakosok csak ámultak a látványon. Vimánákról is olvas-

liek látogattak meg bennünket a múltban, vagy pedig egy olyan civilizáció létezett több ezer évvel ezelőtt, amelynek technológiai vívmányairól a legendákban emlékeznek meg. A *Mahábhárata* így ír a fegyverek bevetése után: „*Egyetlen lövedék az Univerzum minden erejével feltöltve. Izzó füst és lángoszlop. Robbanás gomolygó füstfelhővel, amely táguló körökké formálódott. A holttestek elégték, és felismerhetetlenek voltak. A madarak kifehéredtek, az élelmiszerek megfertőződtek.*” Több kisebb és nagyobb bombát is bevethettek az istenek, ugyanis Mohendsodáro, Harappa és Rajasthan városaiban erre utaló jeleket találunk. A holttestek egymás mellett feküdnek mindenfelé az utcán, mintha va-

A skandináv istenek tárgyai

2011-ben nagy sikert aratott a *Thor* című film, amely a skandináv mitológiát bújta modern köntösbe, és a készítőik valószínűleg alaposan áttekinthették a legendás eseményeket, ugyanis bemutatták az isteni fegyvereket is. A mítoszok szerint az istenek meghallhatnak, azaz valójában nagyon is halandók voltak. Az egyik legfőbb istenség Thor volt, akinek fő fegyvere a Mjöltnir nevű kalapács. A kalapács villámokat szórt, és bárkit a földre lehetett vele teríteni, sőt, apró darabokra robbantotta szét akár a hegyeket is. Ha ezt erős túlzásnak véljük, akkor tekintsük át a mostani, de még fejlesztés alatt álló kinetikus fegyvereket. Apró

Mágikus fegyverek

Modern technológia a múltban

Az ősi leírásokban olyan fegyverekről kapunk leírást, amelyek felérnek a legmodernebb harci eszközökkel is. Ezek olykor az istenek eszközei voltak, de akár halandók kezébe is kerülhettek. Odin kalapácsa, Thor pörője, vagy éppen Nuada kardja olyan erővel bírt, amelyek csodásnak hatottak. Léteztek e tárgyak valójában?

és a túlélők nagy része sugárbetegségben szenvedett. Robert Oppenheimer (1904-1967) fontos szerepet játszott az atombomba kifejlesztésében, és az atombomba atyjaként emlegetik. Az első kísérleti atombomba felrobbantása során a *Bhagavad-gítából* idézett,

hatunk, amelyeknek több típusa is volt és különböző meghajtási rendszerekkel repültek. Ha ezek az istenek mindenható lények lettek volna, akkor nem lett volna szükségük fizikai repülő szerkezetekre. Éppen ezért vetődött fel számos kutatásban az, hogy földönkívü-

lamiféle hirtelen csapás érte volna őket. A fennmaradt épületek megüvegesedtek, ami csak óriási hő hatására lehetséges. Ha összevetjük az indiai iratokat és a megtalált régészeti leleteket, akkor nagyon úgy tűnik, hogy az ókori atomrobbanás valóban megtörtént.

testekkel, de nagy sebességgel és óriási zúzódási erővel nagyobb testeket semmisíthetünk meg, mint például egy apró golyóval egy nagy betontömböt. Talán a Mjöltnir egy ilyen kinetikus fegyver lett volna? Ráadásul amikor Thor eldobta a kalapácsot, akkor olyan volt, mint egy bumeráng, és visszatért a kezébe, ami elég szokatlan lenne egy hagyományos tárgytól. Egy másik érdekes tartozék a Megingjörö volt, amely egy öv, és használatának megsokszorozta az erejét. Napjaink technológiájával ez sem elképzelhetetlen, ugyanis a katonaság kezdte el használni az úgynevezett exoskeletont, ami egy mesterséges külső váz. Ez egy olyan teherbíró szerkezet, amelyet, ha derekunkra és hátunkra csato-

lunk, akár egy hátitáskát, akkor tízszer akkora terhet is képesek vagyunk felemelni, mint nélküle.

Egy másik istenség Odin, akinek dárdája sosem tévesztett célt. A Gungnir hegyén mágikus rúnák voltak, és ha a csatában Odin eldobta őket, akkor mindig csak azt találta el vele, akit a tömegben kiválasztott, ami egy modern célzórendszerre utalhat. A rúnákat sok tárgyra felvésték: fegyverekre, páncélokra és sisakokra, mert úgy vélték, hogy megerősítik azokat és védelmet nyújtanak. A hollók szent állatok voltak a skandináv népek számára, így nagy tisztelettel övezték őket. Éppen ezért Odin kettővel is rendelkezett: Hugin és Munin körberepülte a Földet, hogy adatokat gyűjtsenek és a nap végén visszatértek hozzá, hogy elmondják mit láttak és hallottak. A két madár valójában repülő műhold vagy szonda lehetett. Nos, akárhogy is van, a régészeti leletek is azt támasztják alá, hogy a vikingek és más skandináv népek olyan ötvözetű fegyvereket is készítettek, amelyek szinte meghaladták korukat és sokkal erősebbek voltak az ellenség akkori fegyvereinél.

Csodálatos kardok és lándzsák

Több tucatnyi mágikus kardról beszélnek a történelmi népek, amelyek az istenek és halandók fegyverei voltak. Az írek mitoló-

A láthatatlanná tévő köpeny

A legendákban folyamatosan ismétlődik egy olyan köpeny leírása, amely a viselőjét láthatatlanná változtatja. A köpeny általában segíti a hőst a küldetése teljesítésében. Az is lehetséges, hogy ilyen köpeny a valóságban is létezett, csak az a kérdés, hogy honnan származhatott. A 2000-es évektől kezdődően ugyanis a tudomány bebizonyította, hogy valóban elő lehet állítani, és a laboratóriumi kísérletek azt mutatják, hogy a rejtély megoldásának kulcsa a fény hullámának törésében és a metaanyag technológiájában van.

helyére tett, és Nuada

használni tudta azt. Miach istenség pedig vért és húst is adott hozzá, és innentől kezdve a királyt Airgetlán jelzővel illették, ami az Ezüstkárút jelentette. Nem nehéz ebben felismernünk egy művétagot, ami egy robotikus kar volt. A transzhumanizmus is foglalkozik az ember fizikai képességeinek feljavításával a tudomány és a technológia segítségével. Azonban nem csak Nuada keze az érdekes, de még a kardja is.

Az íreknek négy legendás kincsük volt, melyek közül az egyik ez a kard, amit Claiomh Solaisnak, azaz a Fény Kardjának neveznek. Olykor ragyogott a sötétben, és az Istenek egyik fegyverének tartották, ami a Földre érkezett. A kard szupererős volt, és az elleniséget szó szerint kettévágta. Több

kutató és író is azt feltételezi, hogy a Fény Kardja azonos lehetett az Arthur-király legendákból ismert Excaliburral. A kardról a britek írásai tesznek említést, mely szerint egy kőbe van szúrva, és ha valakinek sikerül azt kihúznia, az lesz az a legendás harcos, aki megvédi az országot a támadásoktól. A varázserőjű kard a királyi hatalom jelképévé vált. Az Arthur-legenda egyik

krónikása, Sir Thomas Malory (1415-1471) az Excaliburt szintén fényesen ragyogónak írja le több helyen

A Fény Kardja azonos lehetett az Arthur-király legendáiból ismert Excaliburral

is. A régészek szerint a legendás kard valóban létezhetett, ugyanis a leírások alapján a Brit-szigeteken találtak egy óriási követ, amelyben megtalálható egy kard által ütött lyuk. Végül említsük meg az Amanosakahoko nevű lándzsát, ami a Kirishima-hegység tetején volt megtalálható és Japán legősibb irataiban szerepel. Azt mondják, hogy Ninigi no Mikoto, Amaterasu napistennő unokája ezt a lándzsát használta, hogy a felhők között megtalálja a Földet, és amikor alászállt, beleszúrta a hegy tetejébe. Ezzel összekötötte a Földet és az Eget, így békét hirdetett. Egy vulkánkitörés során egyesek szerint a fegyver megsemmisült, és ma csak a másolata látható a hegy tetején, míg mások szerint még a katasztrófa előtt valaki kihúzta a helyéről, és azóta is egy zárt szentélyben őrzik. Ha megtalálnák, akkor végre bebizonyítható lenne az, hogy őseink valóban rendelkeztek fejlett technológiával...

MISKOLCI LÁSZLÓ

